

“ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ - ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΥΣ ”

Υ Π Ο

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Υ Λ Υ Μ Π Ε Ρ Ι Δ Ο Υ *

Βασικαί παραδοχαί.

1. Ἡ κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας πραγματοποιηθεῖσα ραγδαία βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἡ πυκνὴ συγκέντρωσις πληθυσμῶν εἰς μεγάλα ἀστικά κέντρα, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν αὔξησιν τῶν εἰσοδημάτων καὶ τὴν ἐν γένει βελτίωσιν τῶν ὄρων διαβιώσεως, ὠδήγησαν εἰς μεγάλας ἀπαιτήσεις ὕδατος ἀφ' ἑνός, καὶ εἰς μίαν συνεχῆ ὑποβάθμισιν τοῦ περιβάλλοντος ἀφ' ἑτέρου, εἰς ὅλας τὰς οἰκονομικῶς ἀνεπτυγμένας χώρας, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν τοιαύτας, ὅπου οἱ σχετικοὶ ρυθμοὶ ἦσαν ταχύτεροι.

2. Αἱ ἠδὲξημένα αὐταὶ εἰς ὕδωρ ἀνάγκαι, συνοδευόμεναι ἀπὸ περισσότερον συγκεκριμένας ἀπαιτήσεις διὰ τὴν ποιότητα αὐτοῦ, ἐν ὄψει δὲ τῶν φυσικῶν διακυμάνσεων τῆς ποσότητος καὶ τῆς ἐπιτεινομένης ρυπάνσεως αὐτοῦ, ὠδήγησαν καὶ ὠδηγοῦν εἰς στενότητας εἰς συνεχῶς περισσοτέρας περιοχὰς καὶ τομεῖς τῆς οἰκονομίας, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὕδωρ νὰ καθίσταται, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, προσδιοριστικὸς παράγων τόσον διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

3. Τοιοῦτοτρόπως, ἔχει γίνεαι γενικῶς ἀποδεκτόν, ὅτι μόνον ὁ ἐπιμελής σχεδιασμὸς - προγραμματισμὸς καὶ ἡ ὀρθολογικὴ διαχείρισις τῶν ὑδατικῶν πόρων, δύνανται νὰ διατηρήσουν τὸν πλουτοπαραγωγικὸν τοῦτον πόρον καὶ νὰ τὸν ἀναπτύξουν περαιτέρω, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν διαγραφομένων μελλοντικῶν ἀναγκῶν καὶ πρὸς προστασίαν τοῦ Φυσικοῦ Περιβάλλοντος.

Εἰς τὸ σημεῖον ὅμως τοῦτο δέον νὰ ὑπογραμμισθῇ ἡ διαπιστωθεῖσα ἐπικίνδυνος διάστασις - χάσμα, μεταξὺ τῶν συνήθων τρόπων καὶ μεθόδων διαχειρίσεως τῶν ὑδατικῶν πόρων, ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν δυνατοτήτων τὰς ὁποίας διαθέτει ἡ σύγχρονος τεχνολογία, ἀφ' ἑτέρου.

4. Περαιτέρω, ἡ πλέον πρόσφατος ἐμπειρία ὀδηγεῖ εὐθέως εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ βελτίωσις τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑδατικῶν πόρων, ἐπιτυγχάνεται ἀρτιότερον διὰ τῆς συστάσεως τῶν καταλλήλων ὀργάνων, τῶν ἐπιτελικῶν εἰς Ἐθνικὴν κλίμακα καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνδεδεμένων περιφερειακῶν τοιούτων τὰ ὅποια λειτουργοῦν εἰς τὸ πλαίσιον συστημάτων λεκανῶν ἀπορροῆς. Μία τοιαύτη ὀργάνωσις ἀπαιτεῖ, συγχρόνως, τὴν ἐπιβολὴν συγκεκριμένης Ἐθνικῆς πολιτικῆς, τὸν προγραμματισμὸν τῆς ἀναπτύξεως καὶ χρήσεως, ὡς καὶ τὴν ἀνάληψιν ἐκτεταμένων ἐρευνῶν εἰς τὸν τομέα τῶν ὑδάτων.

* ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΥΜΠΕΡΙΔΗΣ, Διδάκτορ Πολ. Μηχ., Γενικὸς Διευθυντὴς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ.

Σημερινή εικών — Διαγραφόμεναι ἐξελιξίεις.

5. Ἐάν προσπαθῶμεν νὰ διαγράψωμεν τὴν ὑφισταμένην σήμερον εἰς τὴν Χώραν μας κατάστασιν, ἢ προκύπτουσα εἰκὼν πρέπει νὰ χαρακτηρισθῆ, τὸ ὀλιγώτερον, ὡς ἀσαφής. Αἱ ἀρμοδιότητες εἶναι διεσπαρμέναι, αἱ εὐθύναι ἀκαθόριστοι καὶ ὄχι ἐντοπισμένοι, ὁ γενικὸς σχεδιασμός ἀναπτύξεως - διαχειρίσεως - προστασίας καὶ ἡ ἀντίστοιχος πολιτικὴ, σχεδὸν ἀνύπαρκτοι, αἱ ἔρευναι εἰς κατάστασιν ἐμβρυώδη. Τὸ κυριώτερον δέ : οἱ φορεῖς τῶν ἀνωτέρω δραστηριοτήτων ὀργανωμένοι εἰς παρωχημένα σχήματα — πλὴν ἐξαιρέσεων — καὶ βασικῶς στερούμενοι τοῦ ἀπαραιτήτου, εἰς στάθμην καὶ ἀριθμὸν, ἐμψύχου ὑλικοῦ καὶ τῶν στοιχειωδῶν μέσων πρὸς ἐπιτυχὴ ἄσκησιν τοῦ ἔργου μὲ τὸ ὅποῖον ἐπεφορτίσθησαν.

6. Αὐτὴ εἶναι ἡ στατικὴ εἰκὼν. Πολλάκις βεβαίως διαπιστωθεῖσα καὶ ἐπισημανθεῖσα, ἀπὸ πάρα πολλῶν ἐτῶν μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγον καὶ βραδέως βελτιουμένη, παρὰ τὰς καταβληθείσας ἐντόνους προσπάθειάς. Τὰ αἷτια τῶν ἀδυναμιῶν δὲν ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς ὀμιλίας αὐτῆς, ἢ ὁποῖα ἀποβλέπει περισσότερον νὰ ἐπιλέξῃ καὶ νὰ τονίσῃ τὰ θετικὰ δυναμικὰ στοιχεῖα μιᾶς ἐν ἐξελιξίει καταστάσεως, τὰ ὁποῖα διαγράφουν, τρόπον τινά, τὴν νέαν ἀναδυομένην κατάστασιν. Καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ — τὰ κυριώτερα — εἶναι :

α) Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐνότητος τοῦ προβλήματος εἰς ὅλας τὰς πλευράς καὶ φάσεις — καθ' ὅλον τὸ φάσμα — αὐτοῦ. Ἦτοι, ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως, ἐκτιμήσεως καὶ διερευνήσεως τῶν ὑδατικῶν πόρων, μέχρι τῆς ἀναπτύξεως, ἐκμεταλλεύσεως καὶ χρήσεως αὐτῶν, ἔτι δὲ περαιτέρω καὶ μέχρι τῆς ἐπεξεργασίας καὶ ἀνακυκλώσεως τῶν ἀποβλήτων καὶ λυμάτων πάσης φύσεως.

β) Ἡ συνειδητοποίησις τῆς πρωταρχικῆς σημασίας, τῆς ἀξίας καὶ τοῦ ρόλου τὸν ὅποῖον διαδραματίζει τὸ ὕδωρ, ὡς παράγων. Θεμελιώδης διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ περιβάλλοντος αὐτοῦ.

γ) Ἡ ἐκ μέρους τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας συμπαράστασις, ἢ ἐπίδειξις πλήρους κατανοήσεως, ἢ παροχὴ ἀπεριορίστου συνδρομῆς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὑδατικῶν πόρων καί, προσφάτως, ἢ κατανόησις — ἀποδοχὴ τῆς ἀνάγκης ριζικῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ ὄλου μηχανισμοῦ διαχειρίσεως αὐτῶν.

δ) Ἡ ἐκ μέρους ἀπάντων τῶν φορέων διαχειρίσεως - ἀναπτύξεως - προστασίας - ἐκτιμήσεως - διερευνήσεως, ἐπισημάνσεις τῶν ἀδυναμιῶν καὶ ἡ παρ' αὐτῶν ὁμόφωνος ἀποδοχὴ τρόπων, μεθόδων καὶ σχήματος τοῦ διὰ τὰς Ἑλληνικὰς συνθήκας ἐνδεδειγμένου ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ ὑφισταμένου ὀργανωτικοῦ σχήματος, μὲ βάσιν τὴν συνεργασίαν καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν δραστηριοτήτων τῶν φορέων. Ἐπὶ πλέον ἢ ἐπεξεργασία καὶ ὑποβολὴ προτάσεως διὰ τὴν σύστασιν ἐπιτελικοῦ συντονιστικοῦ ὀργάνου, μὲ ἀρμοδιότητας τὴν διαμόρφωσιν ἐθνικῆς πολιτικῆς, τὸν σχεδιασμὸν τῆς καθολικῆς καὶ πολυσκόπου ἀναπτύξεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ὑδατικῶν πόρων καί, ἐπὶ πλέον, τὴν παροχὴν συμπαραστάσεως πρὸς τοὺς

φορεῖς, κατὰ τὸν ἐπὶ μέρος προγραμματισμὸν τῶν δραστηριοτήτων καὶ πραγματοποίησιν τῶν ἔργων καὶ εἰδικῶν προγραμμάτων αὐτῶν, πάντοτε εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἐθνικῆς πολιτικῆς καὶ ἐνὸς συγκεκριμένου γενικοῦ σχεδιασμοῦ.

ε) Ἡ κατὰ τὸ πρόσφατον κυρίως παρελθὸν ἐμφάνισις μιᾶς πλειάδος νέων ἐπιστημόνων καὶ στελεχῶν διοικήσεως ὑψηλῆς στάθμης, ἐτοιμῶν νὰ ἀναλάβουν ἀπὸ κοινοῦ πρωτοβουλίας, ἀλλὰ καὶ εὐθύναις ἀντιμετώπισεως τῶν προβλημάτων, διὰ τῆς εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν ἐπιδείξεως συναισθήσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς Χώρας καὶ πνεύματος συνεργασίας. Ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως δεόν νὰ τύχῃ ἢ παρὰ τῶν στελεχῶν τούτων τοποθέτησις τῶν ὑδατικῶν προβλημάτων ἐπὶ εὐρείας βάσεως, χωρὶς ἐπιδράσεις ἀπὸ τὰς στενάς ἀντιλήψεις διεκδικήσεως, ὑπὲρ τῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ τῶν Ὄργανισμῶν εἰς οὓς ἀνήκουν, περισσοτέρων ἀρμοδιοτήτων, ὡς κατὰ κανόνα συνέβαινε εἰς τὸ παρελθόν.

Διευκρινήσεις — παραδοχαί.

7. Ἐν συνεχείᾳ, ἐπιχειρεῖται ἡ παρουσίαις τῶν ἐν ἐξελιξίει προσπάθειῶν, τῆς πραγματοποιηθείσης προεργασίας καὶ τῶν ἐπικειμένων ἐνεργειῶν διὰ τὴν σύστασιν τῶν καταλλήλων ὀργάνων διοικήσεως καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν μορφήν ἐνιαίου φορέως ὑδατικῶν πόρων, εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ ὁποῖου καὶ μόνον, νοεῖται καὶ ἡ λειτουργικὴ ἐνότης τοῦ κλάδου τῆς Ὑδρολογίας.

8. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο θὰ μοῦ ἐπιτραπῆ μία παρέκβασις — ἴσως ἢ ἀνάγκη μιᾶς διευκρινίσεως. Ἡ Ὑδρολογία, ὑπὸ τὴν εὐρείαν ἐννοιαν τοῦ ὄρου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὰς ρεαλιστικὰς συνθήκας ὑφ' ἃς συνεχῶς αὕτη διαμορφοῦται, συνδέεται ἀρρήκτως μὲ τὰς ἀπαιτήσεις ὄσων χρησιμοποιοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρατηρήσεων, τῶν μετρήσεων καὶ τῶν ἐρευνῶν, τὰς ὁποῖας αὕτη ἐπιχειρεῖ. Δὲν νομίζω δὲ ὅτι μὲ τὴν διαπίστωσιν αὐτὴν ὑποτιμᾶται ἡ Ὑδρολογία ὡς ἐπιστήμη. Τούναντίον ἀποδεικνύεται ἀπολύτως χρήσιμος, ὡς ἐφηρμοσμένη ἐπιστήμη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνθρώπου. Συνήθως, ἢ τοιαύτη χρησιμότης τῆς Ὑδρολογίας ἀφορᾷ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διαχειρίζονται τοὺς ὑδατικούς πόρους, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν προστασίαν ἢ βελτίωσιν τῆς ποιότητος αὐτῶν. Οἱ Ὑδρολόγοι, ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ ἔργου αὐτῶν, εἶναι φυσικὸν νὰ ἔχουν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ποικίλας τοιαύτας ἀπαιτήσεις τῶν «πελατῶν» των, οἱ ὁποῖοι ἀντιστρόφως προβάλλουν ἐκάστοτε νέας ὑποδείξεις καὶ παρουσιάζουν προσθέτους ἀνάγκας εἰς ὑδρολογικὰ στοιχεῖα καὶ ἐρεῦνας. Ἡ τοιαύτη δὲ ἐξέλιξις τῶν σχέσεων Ὑδρολογίας, ὀδηγεῖ προφανῶς εἰς τὴν ἀνάγκην συνεχοῦς ὀργανικῆς συνεργασίας μὲ τοὺς λοιποὺς φορεῖς τῶν ὑδατικῶν πόρων.

9. Εἰς τὴν πρᾶξιν, ἢ ἐπίτευξις ἐνότητος εἰς τὴν Ὑδρολογίαν τῆς Χώρας μας, θὰ παρουσιασθῆ ἐν συνεχείᾳ. Ἐδῶ τονίζεται ἀπλῶς ὅτι δὲν πρόκειται νὰ συσταθῆ κεχωρισμένος - μεμονωμένος Φορεὺς Ὑδρολογίας, ὅπως δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἀπὸ τὸν τίτλον τῆς ὀμιλίας μου ὡς ἀναγράφεται οὗτος εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Σεμιναρίου.

10. Κάτι ακόμη, τὸ ὁποῖον θὰ ἤθελα νὰ ἐπισημάνω, εἰς τὸ σημεῖον αὐτό: Κατὰ κανόνα, μέχρι σήμερον, ἡ Ὑδρολογία ἀνεφέρετο πρωτίστως εἰς ποσοτικούς προσδιορισμούς εἴτε ἐπρόκειτο περὶ παρατηρήσεων καὶ ἐρευνῶν εἴτε περὶ ἰσοζυγίων. Αὐτὸ ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τῶν ὀμιλιῶν τοῦ παρόντος Σεμιναρίου.

Τὸ νέον ὁμῶς στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ἐντόνως καὶ μὲ ὑψηλὰς διεκδικήσεις τοῦλάχιστον ὡς μεῖζον πρόβλημα, εἶναι ἡ ποιότης τοῦ ὕδατος. Ἡ συνεχῆς καὶ συστηματικὴ παρακολούθησις ταύτης εἶναι, σήμερον, ἰδιαιτέρως ἐπιβεβλημένη λόγῳ ἐπεκτεινομένης ὑποβαθμίσεως, ὀφειλομένης εἰς ἀναπτυξιακὰς δραστηριότητας καὶ πληθυσμιακὰς συγκεντρώσεις εὐρύτατης μορφῆς. Εἶναι προφανὲς ὅτι ὑποβάθμισις τῆς ποιότητος σημαίνει, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, ποσοτικὴν ἀπώλειαν, ἢ ὁποῖα δύναται νὰ ἀποβῆ πολλακίς ἀνεπανόρθωτος.

Συμπέρασμα πρῶτον.

Ἡ ἐνότις τοῦ ὑδρολογικοῦ τομέως, δὲν εἶναι σκόπιμον, καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, νὰ λάβῃ μορφήν ἀνεξαρτήτου φορέως, ἀλλὰ δεόν νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἐνιαίας ὀργανώσεως τῶν ὑδατικῶν πόρων.

Συμπέρασμα δεύτερον.

Νὰ ἐξετασθῇ ἡ σκοπιμότης καθορισμοῦ, ὡς κεντρικοῦ ἀντικειμένου ἐνὸς 2ου Σεμιναρίου, τῆς «Ὑδρολογίας Ποιότητος». Κατ' αὐτό, μεταξύ τῶν εἰδικωτέρων θεμάτων θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ ἐξετασθῇ ὁ ποσοτικὸς προσδιορισμὸς τῶν ἐν χρήσει καὶ διαθεσίμων ὑδάτων, ἀναγόμενος εἰς «Ποιότητα Standard» κατὰ κυρίας κατηγορίας χρήσεως.

Ἡ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀναπτύξεως καὶ Διαχειρίσεως τῶν Ὑδατίνων Πόρων.

11. Ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1967 λειτουργεῖ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, ἢ ΣΕΑΔΥΠ, περιλαμβάνουσα εἰς τὰ πλαίσιά της τὰς τρεῖς ἀκολουθοῦσας Ὑποεπιτροπὰς :

α) Ὑδρολογίας. β) Χρήσεως καὶ Ἀναπτύξεως τῶν Ὑδατικῶν Πόρων. γ) Προστασίας Φυσικῶν Ὑδάτων.

12. Εἰς τὴν ΣΕΑΔΥΠ καὶ τὰς Ὑποεπιτροπὰς αὐτῆς ἐκπροσωποῦνται 13 ἀρχαί, αἱ ἀκόλουθοι :

1. Τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ.
2. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, διὰ τῆς Ἐθνικῆς Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας.
3. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.
4. Τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.
5. Τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων.
6. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.
7. Τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας.

8. Ἡ Δημοσία Ἐπιχειρήσις Ἡλεκτρισμοῦ.
9. Τὸ Ἐθνικὸν Ἴδρυμα Γεωλογικῶν καὶ Μεταλλευτικῶν Ἐρευνῶν.
10. Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.
11. Τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.
12. Τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον.
13. Ἡ Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολή.
13. Ἡ εἰδικωτέρα συμμετοχὴ εἰς ἐκάστην τῶν Ὑποεπιτροπῶν εἶναι ἡ κάτωθι :

- α) Ὑποεπιτροπὴ Ὑδρολογίας.
 1. Τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ.
 2. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, διὰ τῆς ΕΜΥ.
 3. Τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων.
 4. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.
 5. Ἡ Δημοσία Ἐπιχειρήσις Ἡλεκτρισμοῦ.
 6. Τὸ ΕΘΙΓΜΕ.
 7. Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ἔδρας Μετεωρολογίας.
 - β) Ὑποεπιτροπὴ Χρήσεως καὶ Ἀναπτύξεως τῶν Ὑδατικῶν Πόρων.
 1. Τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ.
 2. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.
 3. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.
 4. Τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων.
 5. Ἡ Δημοσία Ἐπιχειρήσις Ἡλεκτρισμοῦ.
 6. Τὸ ΕΘΙΓΜΕ.
 - γ) Ὑποεπιτροπὴ Προστασίας Φυσικῶν Ὑδάτων.
 1. Τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ.
 2. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.
 3. Τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.
 4. Τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας.
 5. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.
 6. Τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων.

Τὸ σύνολον τῶν μελῶν Ἐπιτροπῆς καὶ Ὑποεπιτροπῆς ἀνέρχεται εἰς 25 εἰδικούς ἐπιστήμονας.
 14. Ὡς ἀρμοδιότητες τῆς ΣΕΑΔΥΠ καθωρίσθησαν :
 - α) Γνωμοδότησις καὶ εἰσήγησις.
 1. Ἐπὶ τῆς ἐνδεδειγμένης ὀργανώσεως τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑδατίνων πόρων ἐν τῷ συνόλῳ των, εἰς ἐθνικὴν καὶ περιφερειακὴν κλίμακα.
 2. Ἐπὶ τῆς σχετικῆς περὶ τούτων νομοθεσίας.
 - β) Γνωμοδότησις καὶ εἰσήγησις ἐπὶ θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν διάιταν τῶν ὑδάτων, τὴν χρῆσιν, τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν προστασίαν αὐτῶν ἐν γένει.
- Ψηφιακὴ Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας, Α.Π.Θ.

είς διεθνείς οργανισμούς επί θεμάτων σχέσιν έχοντων με τὸ ὕδωρ, ὡς καὶ διὰ τὴν μετ' αὐτῶν συνεργασίαν.

δ) Γνωμοδότησις ἐπὶ τοῦ συντονισμοῦ τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὸ ὕδωρ ἐν γένει, δραστηριοτήτων καὶ ἀρμοδιοτήτων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν νομικῶν καὶ φυσικῶν προσώπων.

ε) Γνωμοδότησις καὶ εἰσηγήσις ἐπὶ προτεινομένων διοικητικῶν μέτρων, ἐχόντων ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς διατηρήσεως, τῆς χρήσεως, τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ποιότητος τῶν ὑδατικῶν πόρων.

στ) Γνωμοδότησις ἐπὶ παντὸς θέματος σχέσιν ἔχοντος με τοὺς ὑδατικούς πόρους τῆς Χώρας, παραπεμπομένου αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ ἢ ἐτέρου Ὑπουργοῦ προϊσταμένου τῶν μελῶν - ἐκπροσώπων τῶν μετεχόντων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὑπουργείων.

15. Αἱ ἀρμοδιότητες τῶν Ὑπο-ἐπιτροπῶν, ἀντιστοίχως, καθωρίσθησαν ὡς ἀκολούθως :

α) Ὑπο-Ἐπιτροπὴ Ὑδρολογίας :

1. Μελετᾶ καὶ ὑποβάλλει προτάσεις ἐπὶ τῆς ὀλοκληρώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ὑδρολογικοῦ δικτύου τῆς Χώρας.

2. Μελετᾶ καὶ εἰσηγεῖται ἐπὶ τῶν χρησιμοποιουμένων ὑδρολογικῶν καὶ ὑδρομετρικῶν ὀργάνων καὶ τῆς τυποποιήσεως αὐτῶν, ὡς καὶ ἐπὶ ἐνιαίων μεθόδων καταγραφῆς καὶ ἐπεξεργασίας τῶν γενομένων παρατηρήσεων καὶ μετρήσεων.

3. Ἐνημεροῦται ἐπὶ τῶν διεθνῶν ὑδρολογικῶν κανονισμῶν καὶ ὄρων καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν καθιέρωσιν τούτων εἰς τὴν Χώραν, με γνώμονα τὴν ἔκδοσιν, κατὰ τακτὰ χρονικά διαστήματα, Ἐνημερωτικοῦ Ὑδρολογικοῦ Δελτίου.

4. Μελετᾶ καὶ ὑποβάλλει ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς διατυπώσεως καὶ ἐφαρμογῆς προγράμματος ἐρευνῶν, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν καὶ τῶν προτεραιότητων αὐτῶν.

5. Μελετᾶ καὶ εἰσηγεῖται τὰ ἀπαραίτητα νομοθετικά καὶ διοικητικά μέτρα ἐπὶ τῆς ὑδρολογίας, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὀρθῆς διοικητικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὀργάνωσεως τῶν ὑδατικῶν πόρων ἐν τῷ συνόλῳ τῶν.

β) Ὑπο-Ἐπιτροπὴ Χρήσεως καὶ Ἀναπτύξεως τῶν Ὑδατίνων Πόρων :

1. Μελετᾶ καὶ εἰσηγεῖται ἐπὶ τῆς χρήσεως καὶ ἀξιοποιήσεως τοῦ ὑφισταμένου ὑδατίνου δυναμικοῦ τῆς Χώρας.

2. Μελετᾶ καὶ εἰσηγεῖται ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ ἀναπτύξεως τῶν ὑφισταμένων ὑδατίνων πόρων, κατὰ πηγὴν προελεύσεως τούτων, καὶ καθορίζει προτεραιότητα κατὰ τομεῖς ἀναπτύξεως αὐτῶν, ἐν συσχετισμῷ με τοὺς βασικούς στόχους τῶν γενικωτέρων προγραμμάτων ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

3. Μελετᾶ καὶ εἰσηγεῖται τὰ ἀπαραίτητα νομοθετικά καὶ διοικητικά μέτρα ἐπὶ τῆς ἐν γένει χρήσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν ὑδατίνων πόρων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὀρθῆς διοικητικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὀργάνωσεως τούτων.

4. Μελετᾶ τὴν καθολικὴν διευθέτησιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν ὑδατίνων πόρων, ἐπὶ μακροχρονίου βάσεως.

γ) Ὑπο-Ἐπιτροπὴ Προστασίας Φυσικῶν Ὑδάτων :

1. Μελετᾶ τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν ἀπὸ ἀπόψεως μολύνσεως, ρυπάνσεως καὶ ὑποβαθμίσεως ἐν γένει τῆς ποιότητος τῶν φυσικῶν ὑδάτων τῆς Χώρας, καὶ προτείνει μεθόδους καὶ μέτρα βελτιώσεως καὶ προστασίας ταύτης.

2. Μελετᾶ τὰς ἐν τῇ Χώρα ὑφισταμένας πηγὰς μολύνσεως ἢ ρυπάνσεως, ταξινομεῖ ταύτας ἀναλόγως τῆς ρυπαντικῆς ἢ μολυντικῆς τῶν ἐνεργείας καὶ συσχετίζει αὐτὰς μετὰ τοῦ ἀνεκτοῦ βαθμοῦ ρυπάνσεως ἢ μολύνσεως τῶν φυσικῶν ἀποδεκτῶν τῆς Χώρας.

3. Μελετᾶ καὶ εἰσηγεῖται μέτρα διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων τῶν ἀστικῶν, βιομηχανικῶν καὶ λοιπῶν περιοχῶν ἢ κέντρων ἀναπτύξεως.

4. Μελετᾶ μέτρα ἀντιμετωπίσεως τῆς ρυπάνσεως τῶν φυσικῶν ἀποδεκτῶν καὶ καθορίζει προτεραιότητας καὶ ὅρους ἐγκαταστάσεως βιομηχανικῶν μονάδων, βάσει συνολικοῦ σχεδίου χρήσεως τῶν ἀποδεκτῶν.

5. Μελετᾶ καὶ εἰσηγεῖται τὰ ἀπαραίτητα νομοθετικά καὶ διοικητικά μέτρα ἐπὶ τῆς προστασίας τῶν ὑδάτων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὀρθῆς διοικητικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὀργάνωσεως τούτων.

6. Μελετᾶ τὰς ὑφισταμένας δυνατότητας ἀπὸ πλευρᾶς ἐξειδικευμένου προσωπικοῦ καὶ ἐργαστηριακοῦ ἐξοπλισμοῦ, διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ρυπάνσεως καὶ τῆς ποιότητος τῶν ὑδάτων, καταρτίζει προγράμματα ἐρεύνης καὶ προτείνει τὰ ληπτέα ἐκάστοτε μέτρα.

Ἐνιαῖον Ἐπιτελικὸν - Συντονιστικὸν Ὅργανον. Ὑπηρεσία Ὑδατικῆς Οἰκονομίας.

16. Ἡ ΣΕΑΔΥΠ, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐντολῆς συστάσεως αὐτῆς, ἐπεξεργάσθη καὶ κατήρτισε Σχέδιον Ν.Δ. διὰ τὴν, παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ, σύστασιν Ὑπηρεσίας Ὑδατικῆς Οἰκονομίας, ὡς Ἐνιαίου Ἐπιτελικοῦ - Συντονιστικοῦ Ὁργάνου, τὸ ὅποῖον καὶ θὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ.

Κύριαι ἀρμοδιότητες τῆς Ὑπηρεσίας Ὑδατικῆς Οἰκονομίας εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

α) Σύνθεσις, ἀξιολόγησις καὶ ἱεράρχησις τῶν μακροπροθέσμων καὶ βραχυπροθέσμων προγραμμάτων τῶν καθ' ἕλην ἀρμοδίων φορέων, ἅτινα ἀφοροῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, διαχείρισιν καὶ προστασίαν τῶν ὑδατικῶν πόρων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενικωτέρας ἀναπτυξιακῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας.

β) Μέρημα διὰ τὴν λήψιν νομοθετικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν μέτρων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν, διαχείρισιν, διατήρησιν καὶ προστασίαν τῶν ὑδατίνων πόρων εἰς ἐθνικὴν, περιφερειακὴν καὶ τοπικὴν κλίμακα.

γ) Συνεργασία μετὰ τῶν ἀρμοδίων φορέων προστασίας τῆς θαλάσσης, τῶν ἁκτῶν καὶ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ἐν γένει.

δ) Προώθησις προγραμμάτων ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπιμορφώσεως προσωπικοῦ, ἐνημερώσεως τῶν ἀρμοδίων φορέων ἐπὶ τῶν συγχρόνων τεχνολογικῶν ἐξελίξεων καὶ ἐφαρμογῶν, διαφώτισις καὶ καθοδήγησις τοῦ κοινοῦ.

ε) Συνεργασία μετά διακρατικών Ὀργάνων καὶ Διεθνῶν Ὀργανισμῶν, ἐπὶ θεμάτων ὑδατικῆς οἰκονομίας καὶ συμμετοχῆ εἰς διεθνεῖς δραστηριότητας καὶ ἐκδηλώσεις.

17. Διὰ τοῦ ἰδίου Ν.Δ. προβλέπεται ἡ λειτουργία Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ὑδατικῆς Οἰκονομίας μὲ ἀποστολὴν τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἀκολουθητέας ὑδατικῆς πολιτικῆς, τὴν κατεῦθυσιν τῆς Ὑπηρεσίας Ὑδατικῆς Οἰκονομίας, τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἀποτέμων τῶν ἀρμοδιοτήτων πλειόνων φορέων καὶ τὴν κατανομήν τῶν δαπανῶν εἰς περιπτώσεις ἔργων πολλαπλῆς σκοπιμότητος.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν Ὑπουργῶν : Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ, Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Ἐσωτερικῶν, Γεωργίας, Βιομηχανίας, Ἐνεργείας, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων.

18. Παράλληλως προβλέπεται ἡ δημιουργία τριῶν Τεχνικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐξ ἐκπροσώπων τῶν ἀρμοδίων καθ' ἕλην φορέων καὶ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, διὰ τὰ θέματα :

α) Ὑδρολογίας.

β) Χρήσεως καὶ Ἀναπτύξεως τῶν Ὑδατικῶν Πόρων.

γ) Προστασίας τῶν Φυσικῶν Ὑδάτων.

19. Τέλος, διὰ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου Ν.Δ., συνιστῶνται παρ' ἐκάστη Περιφερειακῆ Διοίκησει :

α) Διεύθυνσις Ὑδατικῆς Οἰκονομίας, ἐποπτευομένη ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ὑδατικῆς Οἰκονομίας, κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς εἰς περιφερειακὴν καὶ τοπικὴν κλίμακα.

β) Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ, καλύπτουσα τὰς ἀρμοδιότητας τῶν τριῶν Κεντρικῶν Τεχνικῶν Ἐπιτροπῶν.

20. Ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τοῦ Ν.Δ., ἐμφαίνεται σαφῶς ὅτι ἡ συνιστωμένη Ὑπηρεσία Ὑδατικῆς Οἰκονομίας, οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα ἀφαιρεῖ οὔτε ὑπερέρχεται εἰς τὸ εἰδικώτερον ἐπὶ μέρους ἔργων ἢ τὴν ἀρμοδιότητα οἰασθήποτε ὑφισταμένης Ὑπηρεσίας, Ὀργανισμοῦ ἢ Ἰδρύματος. Αὕτη περιορίζεται, ἀφ' ἑνός, εἰς τὸ ἐπιτελικὸν ἔργον τῆς διαμορφώσεως πολιτικῆς καὶ τοῦ γενικωτέρου σχεδιασμοῦ τῶν ὑδατικῶν πόρων καί, ἀφ' ἑτέρου, εἰς τὴν συμπλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν εἰς τὸ εὐρὸ φάσμα τῆς Ὑδρολογίας - Χρήσεως - Ἀναπτύξεως - Προστασίας αὐτῶν.

Περιφερειακὸς Βασικὸς Μηχανισμὸς.

21. Ὁ βασικὸς, ἐν τούτοις, μηχανισμὸς τοῦ ὅλου συστήματος διοικήσεως - ὀργανώσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ θεμελιούται τὸ ὅλον οἰκοδόμημα καὶ ἐξαρτᾶται ἢ ἐπιτυχία τοῦ ἐνιαίου φορέως τῶν Ὑδατικῶν Πόρων, τοποθετεῖται εἰς τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν «Εἰδικῶν Ὀργανισμῶν Διαχειρίσεως Ὑδατικῶν Πόρων» (ΕΟΔΥΠ), κατὰ μέγαν λακάναν ἀπορροῆς ἢ — διὰ νὰ προσαρμοσθῶμεν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς φυσικὰς συνθήκας — εἰς συστήματα λεκανῶν ἀπορροῆς. Τὴν κατανομήν τῆς Χώρας μας εἰς 14 τοιαῦτα συστήματα ἐμελέτησαν ἡ ἐπιτροπὴ Ὑδρολογίας τῆς ΣΕΑΔΥΠ, ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ταῦτα δὲ κα-

θεωρήθηκα ἤδη καὶ διὰ τοῦ Μακροχρονίου Σχεδίου Ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος, εἶναι τὰ ἀκόλουθα 14, ὡς ἐμφανίζονται εἰς προβαλλομένην διαφάνειαν. Σημειωτέον ὅτι τὰ συστήματα ταῦτα ἐναρμονίζονται, κατὰ τὸ πλεῖστον, μὲ τὰ διοικητικὰ ὄρια τῶν 7 Περιφερειακῶν Διοικήσεων τῆς Χώρας.

3η Περιφερειακὴ Διοίκησις Πελοποννήσου - Δ. Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Σύστημα 01 : Δυτικῆς Πελοποννήσου, ἀντιπροσωπευόμενον κυρίως ἀπὸ :

τοὺς ποταμούς : Ἀλφειὸν, Πάμισον καὶ Νέδοντα.

Σύστημα 02 : Βορείας Πελοποννήσου, ἀπὸ :

τοὺς ποταμούς : Πηνειὸν καὶ Ἰορδάνην.

τοὺς χειμάρρους : Γλαῦκον, Σελινοῦντα, Βουραϊκὸν καὶ Κράθιδα.

τὰς λίμνας : Φενεὸν καὶ Στυμφαλίαν καὶ

τὰς νήσους : Κεφαλληνίαν καὶ Ζάκυνθον.

Σύστημα 03 : Ἀνατολικῆς Πελοποννήσου, ἀπὸ :

τοὺς ποταμούς : Εὐρώταν καὶ Ἰναχον.

τὸν χειμάρρον : Ἀχλαδοκάμπου

τὴν λίμνην : Τάκαν καὶ

τὰς χερσονήσους : Ἀργολικὴν καὶ Λακωνίας.

Σύστημα 04 : Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἀπὸ :

τοὺς ποταμούς : Ἀχελῶον, Εὐηνον καὶ Μόρνον.

τὰς λίμνας : Ἀμβρακίαν καὶ Ὄζερον καὶ

τὴν νήσον : Λευκάδα.

6η Περιφερειακὴ Διοίκησις Ἠπείρου.

Σύστημα 05 : Ἠπείρου, ἀπὸ :

τοὺς ποταμούς : Ἀχέροντα, Καλαμᾶν, Ἄδων, Ἀραχθὸν καὶ Λοῦρον,

τὸν χειμάρρον : Κομποτίου,

τὴν λίμνην : Ἰωαννίνων καὶ

τὴν νήσον : Κέρκυραν.

1η Περιφερειακὴ Διοίκησις Ἀττικῆς καὶ Νήσων.

4η » » Θεσσαλίας διὰ τὸν Σπερχεῖον.

Σύστημα 06 : Ἀττικῆς, ἀπὸ :

τὴν λεκάνην : Μαραθῶνος καὶ

τὸ λεκανοπέδιον : Ἀττικῆς, ἐν γένει.

Σύστημα 07 : Ἀνατολικῆς Στερεᾶς, ἀπὸ :

τοὺς ποταμούς : Βοιωτ. Κηφισόν, Ἀσωπὸν καὶ Σπερχεῖον καὶ

τὰς νήσους : Εὐβοίαν καὶ Βορείους Σποράδας.

4η Περιφερειακή Διοίκησης Θεσσαλίας.

Σύστημα 08 : Θεσσαλίας, από :

τὸν ποταμὸν : Πηνειόν,
τὴν (τέως) λίμνην: Κάρλαν καὶ
τὰς περιοχάς : Ἄλμυροῦ - Ν. Ἀγχιάλου καὶ Βόλου - Πηλίου.

2α Περιφερειακή Διοίκησης Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας.

Σύστημα 09 : Δυτικῆς Μακεδονίας, από :

τὸν ποταμὸν : Ἀλιάκμονα,
τὰς λίμνας : Χειμαδίτιδα, Βεγορίτιδα καὶ τέως Σαρηγιόλ καὶ
τὰς περιοχάς : Φλωρίνης καὶ Πιερίας.

Σύστημα 10 : Κεντρικῆς Μακεδονίας, από :

τοὺς ποταμούς : Ἀξιόν, Γαλλικόν καὶ Λουδιάν,
τὰς : Βρωμολίμνας Θεσσαλονίκης καὶ
τὴν περιοχὴν : Χαλκιδικῆς.

7η Περιφερειακή Διοίκησης Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Σύστημα 11 : Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, από :

τὸν ποταμὸν : Στρυμόνα καὶ
τὰς περιοχάς : Νευροκοπίου καὶ Καβάλας.

Σύστημα 12 : Θράκης, από :

τοὺς ποταμούς : Νέστον καὶ Ἐβρον.
τὸν χεῖμαρρον : Ἰάσμου καὶ
τὰς περιοχάς : Κομοτινῆς καὶ Ξάνθης.

5η Περιφερειακή Διοίκησης Κρήτης.

Σύστημα 13 : Κρήτης.

1η Περιφερειακή Διοίκησης Ἀττικῆς καὶ Νήσων.

Σύστημα 14 : Νήσων Αἰγαίου, από :

τὰς νήσους : τοῦ Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου, Κυκλάδας καὶ τὴν Δωδεκά-
νησον.

22. Ἐντὸς τῶν ὁρίων ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω συστημάτων λεκανῶν ἀπορροφῆς, θὰ λειτουργήσῃ «Εἰδικὸς Ὄργανισμὸς Διαχειρίσεως Ὑδατικῶν Πόρων», ὡς ὄργανισμὸς αὐτόνομος, δημοσίας ὠφελείας, διεπόμενος ἀπὸ τὰς ἀρχάς τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Οἱ εἰδικοί ὡς ἂν Ὄργανισμοί, 14 τὸν ἀριθμὸν, προβλέπονται ἰσχυροὶ εἰς ἐπιστημονικὴν καὶ διοικητικὴν σύνθεσιν, ἀδέσμευτοι εἰς τὴν ἀνάληψιν πρῶτου

βουλιῶν κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν καὶ οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῶν. Οὗτοι θὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν γενικωτέραν ἐπιπείαν τῆς Ὑπηρεσίας Ὑδατικῆς Οἰκονομίας, διὰ τῶν κατὰ Περιφερειακὰς Διοικήσεις ὀργάνων αὐτῆς, θὰ τελοῦν δὲ ὑπὸ τὴν εἰδικωτέραν κατεύθυνσιν τῶν ἐξειδικευμένων ὑδατικῶν φορέων, Ὑπουργείων καὶ Ὄργανισμῶν, κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν παρεμβάσεων ἐκάστου.

23. Οἱ κατὰ τὰ συστήματα λεκανῶν ἀπορροφῆς προαναφερθέντες Εἰδικοί Ὄργανισμοὶ Διαχειρίσεως τῶν Ὑδατικῶν Πόρων, ἔχουν πλήρεις τὰς ἀρμοδιότητας καὶ ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὑδατικῶν θεμάτων καὶ προβλημάτων τῆς περιοχῆς ἐκάστου, ἦτοι :

α) Τὴν μέριμναν διενεργείας ὑδρολογικῶν παρατηρήσεων, μετρήσεων καὶ ἐρευνῶν, διὰ τῆς παρακολούθησεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐν λειτουργίᾳ ὑδρολογικῶν κ.λπ. σταθμῶν τῶν ἐπὶ μέρους ὑδατικῶν φορέων τῆς Χώρας.

β) Τὴν ἀνάληψιν πρωτοβουλιῶν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δυνατοτήτων ἀναπτύξεως τῶν ὑδατικῶν πόρων καὶ διὰ τὴν προώθησιν τῶν ἀπαιτούμενων μελετῶν πάσης φύσεως.

γ) Τὴν ἐπεξεργασίαν σχεδίων καὶ τὴν ὑποβολὴν προτάσεων διὰ τὴν ἐνδεδειγμένην κατανομήν τῶν ὑδάτων κατὰ χρήσεις, καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς λελογισμένης καὶ προγραμματισθείσης χρήσεως αὐτῶν.

δ) Τὴν παρακολούθησιν καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν ἐκπονουμένων μελετῶν, τῶν ἐκτελουμένων ἔργων καὶ τῶν πραγματοποιουμένων παρεμβάσεων, τῶν ἔχουσῶν σχέσιν μὲ τοὺς ὑδατικούς πόρους τῆς περιοχῆς.

ε) Τὸν ἔλεγχον τῆς ποιότητος τῶν ὑδάτων εἰς τοὺς ἀποδέκτας, καὶ τὴν εὐθύνην παρεμβάσεων καὶ ἐπιβολῆν κυρώσεων διὰ τὴν προστασίαν ταύτης κατὰ τῆς ὑποβαθμίσεως, ἐκ ρύπων πάσης προελεύσεως, εἰς τὰς πηγὰς δημιουργίας αὐτῶν.

στ) Τὴν ἐκπόνησιν προγραμμάτων, ἀφορώντων εἰς τὴν ὑδρολογίαν, τὴν χρῆσιν, τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν προστασίαν καὶ τὴν διαχείρισιν ἐν γένει τῶν ὑδατικῶν πόρων.

ζ) Τὴν τακτικὴν καὶ πλήρη ἐνημέρωσιν, ὡς καὶ τὴν παροχὴν στοιχείων καὶ πληροφοριῶν τόσον πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν Ὑδατικῆς Οἰκονομίας, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἐπὶ μέρους ὑδατικούς φορεῖς, ἐθνικούς καὶ περιφερειακούς, τοὺς ἀναπτύσσοντας δραστηριότητας εἰς τὸ σύστημα ἢ τοὺς ὁποσδήποτε συνενδιαφερομένους ἐκ τοῦ τρόπου καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑδατικῶν πόρων τοῦ συστήματος λεκανῶν ἀπορροφῆς.

24. Ἐν συμπεράσματι, οἱ καθ' ἕκαστον σύστημα Εἰδικοί Ὄργανισμοί, συνιστοῦν τὰ ἀποκλειστικὰ καὶ ὑπεύθυνα ὄργανα τῆς Χώρας δι' ἅπαντα τὰ θέματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τοὺς ὑδατικούς πόρους τῆς περιοχῆς ἀρμοδιότητος καὶ ἀναπτύξεως τῆς δράσεως αὐτῶν.